

[Svend Andersen]

lægge en endelig, langsigtet fiskeripolitik, så er en af årsagerne, at vi stadig mangler en fastlæggelse af EFs fiskeripolitik, og der er noget, der tyder på, at dele af 1979 vil gå, før der sker noget på området. Derfor er det meget vigtigt, at vi nationalt træffer foranstaltninger, der sikrer, at det samlede danske fiskerierhverv holdes intakt, at vi sikrer, at der ikke sker en utidig nedskæring af vores fangst og forædlingskapacitet, og det er det, der er formålet med de to lovforslag.

I bemærkningerne til lovforslaget om statsgaranti for driftslån til konsumfiskeindustrien fastslås nødvendigheden af, at man kan opretholde produktion og beskæftigelse, og at dette særligt gøres under forhold, hvor man skal anvende midler til at skabe nye fiskearter. I de seneste år har der været en stigende eksport inden for konsumfiskeindustrien, og der har ligeledes været en stigende beskæftigelse inden for samme industri. Da forsøg med nye fiskearter og yderligere forædling stiller store krav til virksomhedernes økonomi, og da disse virksomheder for en stor dels vedkommende ligger i dele af landet, hvor det er af særlig betydning for beskæftigelsen, at disse virksomheder holdes intakte, så er det nødvendigt, at vi skaber foranstaltninger, der hjælper disse virksomheder i denne økonomiske situation.

Det andet lovforslag går ud på at yde statsstøtte til fiskerfartøjer, der for en periode af mindst 90 dage indstiller fiskeriet. Vi havde i 1978 en tilsvarende ordning, og jeg mener, det er rigtigt, at vi lader ordningen genopstå, foreløbig for 1979.

I den delbetænkning, der er kommet fra fiskerikommisionen, peges på en ophugning af en del af fiskerflåden som et middel til at tilpasse flådens størrelse til de fremtidige fangstmuligheder. En sådan statsstøttet ophugning kan blive et af de midler, der tages i anvendelse, men da vi har fastslået, at fiskerierhvervet er af stor betydning for vor valuta-indtjening, og at det har stor beskæftigelsesmæssig betydning for dele af landet, så må de midler, vi har til rådighed, for størstedelens vedkommende først og fremmest anvendes til forsøg med nye og hidtil uprøvede fiskearter. Herved kan vi sikre, at der er råmateriale til den fiskeindustri, der har så stor betydning for beskæftigelsen, og først som en sidste udvej går vi ind for en direkte ophuggingsordning. Forslaget om tilskud til en

midlertidig oplægning hindrer, at der sker en utidig nedtrapning af fiskerflåden, og det falder derfor godt ind i en langsigtet fiskeripolitik.

Jeg skal på socialdemokratiets vegne anbefale begge lovforslag og udtrykke ønske om, at vi får et hurtigt udvalgsarbejde.

Erlendsson (FP):

Fiskeriministeren har ved årsskiftet sendt hilsener og de bedste ønsker for det nye år til alle danske fiskere. Det er jo smukt og hjertegribende, men bedre havde det været, om ministeren som medlem af regeringen havde kunnet modtage fiskeriets tak for god indsats for erhvervet, for en sikret fremtid for fiskeriet, som betød, at det i det mindste kunne fortsætte på et uændret højt produktionsniveau, eller endnu bedre, at dets stigningstakt kunne fortsætte. Men dette sidste er naturligvis og ulykkeligvis helt utænkeligt for den, der har fulgt den socialdemokratiske regerings, nu SV-regeringens, totale mangel på gennemslagskraft i internationale forhandlinger. Blot er det så hårdt nok for andre samtidig at skulle tåle den selvtilfredshed og selvklogskab, hvormed regeringen rose sig af sin egen mangel på mod, som regeringen, her repræsenteret ved fiskeriministeren, vil gøre det, når man kommer herop og som sædvanlig forklarer de manglende resultater som udtryk for en statsmandskunst, der netop skal fremme de bedste, sikreste og hurtigste resultater.

Der skal ved en førstebehandling tages principiel stilling til fremsatte lovforslag. For at formanden ikke skal blive utålmodig over, at jeg fører fiskeripolitikens store linjer ind i debatten, må jeg pointere, at det netop er mangelen på fremgang, hvad disse linjer angår, der er baggrund for, at vi igen skal behandle to fiskerilove, hvis traditionelle indhold har sin eneste begrundelse i, at regeringen for det første har svigtet erhvervet, hvor den skulle stå fast, og for det andet, at de skuffede erhvervsfolk skal trøstes med skatteyderstøtte.

Vi har gjort vort bedste, vil regeringen hævde, resultaterne skal nok komme, bare giv tid. I mellemtiden skal vi støtte jer, så godt vi kan, så at erhvervet kan opretholdes. Men samtidig hedder det både i betænkningen og i ministerens taler, at fiskerflåden skal